

We Lwowie, dnia 20. marca 1900.

Aleg. 46

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie dalszego prowizoryum budżetowego na miesiąc kwiecień i maj r. 1900.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 30. grudnia 1899 upoważnił Wys. Sejm do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich w czasie od 1. stycznia do 31. marca 1900.

Gdy przed upływem tego terminu nie będzie mogła być powzięta uchwała finansowa, Wydział krajowy przedkłada niniejszem Wys. Sejmowi wniosek na uchwalenie dalszego prowizoryum budżetowego na miesiąc kwiecień i maj b. r. o wysokości dodatku ustanowionego w poprzedniej uchwale.

Przy tej sposobności podaje Wydział krajowy do wiadomości Wysokiemu Sejmowi, że wspomniana uchwała z 30. grudnia 1899 nie przedłożoną została dotąd do Najwyższej sankcyi, gdyż wedle odezwy Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. stycznia b. r. pan kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwem skarbu oznajmił, „że już na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 19. grudnia 1899 zwołującego galicyjski Sejm krajowy na dzień 29. grudnia 1899 i upoważniającego zarazem do prowizorycznego przypisania i poboru dodatków krajowych w r. 1900 w uchwalonej na r. 1898 wysokości należy uważać za zatwierdzoną uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 30. grudnia 1899 w sprawie prowizorycznego poboru dodatków na rzecz funduszu krajowego w czasie do 31. marca 1900.“

W odezwie z dnia 26. lutego b. r. l. 87.664 zwrócił Wydział krajowy uwagę c. k. Rządu, że w powołanym patencie z 19. grudnia 1899, zwołującym Sejm na 29. grudnia 1899, nie ma wcale wzmianki o cesarskiem zezwoleniu na prowizoryczne przypisanie i pobór przez I. kwartał r. 1900 dodatku krajowego do bezpośrednich podatków państwowych w wysokości oznaczonej w uchwale finansowej z r. 1898.

Po tem przedstawieniu sprawy Wydział krajowy uprasza:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich w czasie od 1. kwietnia do 31. maja 1900 r. a mianowicie:

a) dodatku do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5%, podatku od domów od podatku domowo-czynszowego uwolnionych w wysokości 60 groszy od każdej korony przypisanej do poboru należności podatkowej; dodatek ten jednak w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim tylko w wysokości 49 groszy od każdej korony pobieranym być ma;

b) dodatku do wszelkich państwowych podatków osobistych, zaprowadzonych ustawą z 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobistodochodowego w wysokości 66 groszy od każdej korony przypisanej do poboru należności podatkowej; w mieście Krakowie jednak, tudzież w powiatach chrzanowskim i krakowskim dodatek ten tylko w wysokości 55 groszy od każdej korony pobieranym będzie“.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i I.odomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.